

Zeflemeaua

APARE O DATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orice corespondență pentru redacție sau
administrație se va adresa:

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și recla-
melor, după invoială.

NEAMȚUL, AMERICANUL, d. STURDZA și PETROLUL

Neamțul și Americanul fac serenade României voind să pună mina pe subsolul ei. Conu Mitiță Sturdza, însă, vrea să îndepărteze pe American, pentru ca să reușească combinația Neamțului.

Cu alte cuvinte, conu Mitiță face pe «tața».

ANECDOTE DESPRE KNEAZU

Făceam o petrecere cu prietenii. Vinul curgea în valuri și, de la vin, printr-o firească asociație de idei, am trecut îndată cu gândul la răposatul Costică Kneazu.

Dintre miliardarii americani, unul se intitulează Rege al oțelului, altul Rege al petrolului, un altul Rege al cărbunelui, și așa mai departe. Dacă și în România ar fi obiceiul acestor supranume, Kneazu ar fi fost desigur poreclit: Regele alcoolului. Cine nu'l cunoaște pe acest brav combatant viticol? Toată lumea știe câte- ceva despre el, deci oți cîți eram la masă începurăm să povestim câte o întâmplare din viața aceluia care nu mai e printre vii... de cînd a intrat filoxera în ele.

Voiu reproduce aici câte-va din aceste anecdote absolut autentice.

* * *

Odată era la cofetăria Fialkowski, actualmente avansată la gradul de Berărie Cooperativă. Lume multă, mai ales sexul frumos era bine reprezentat. Era și Kneazu. Bine înțeles, Kneazu nu avea prostul obicei de-a consuma prăjituri, pe cari poate le-ar fi admis la urma-urmei, dacă nu ar fi avut circumstanța agravantă de-a reclama și un pahar cu apă. El frecventa însă cofetăria Fialkowski pentru că acolo găsea un cerc de oameni inteligenți cari făceau haz de dînsul.

La masa vecină cu a lui Kneazu sta un grup de literați, printre cari poetul Duiliu Zamfirescu.

La un moment dat, Duiliu Zamfirescu îi spuse:

— Nene Costică, adevărat că dumneata ești rudă cu prințul Cantacuzino?

— Să știi tu mă! răspunse Kneazu cu mîndrie.

— Ai dreptate, el *Bey*, dumneata *bei*...

La aceste vorbe, Kneazu, furios, se scoală de la masă și strigă de răsună toată cafeneaua:

— Duilă, ai noroc că mă jenez de damele care sunt aici, că ți-ași....!

Și-aici Kneazu trase o înjurătură pe șleau, în cît toate cucoanele deveniră stacojii ca niște fesuri.

* * *

O dată Kneazu se plîngea că n'are parale. D. Adamescu, fostul căpitan, bine cunoscut în societatea bucureșteană, îi zise foarte serios:

— Lasă nene Costică, nu fii supărat, îți găsesc eu o slujbă.

— Ce spui mă, mare serviciu 'mi-ai face!

— Ți-am și găsit-o, ceva sigur.

— Vino să te pup; ce slujbă?

— Nu-i treabă grea, nene Costică.

— Ce-i mă? Spune repede.

— Să dai muștele-afară din Cișmigiu!

Cei de față au rîs de s'au tăvălit; Kneazu a înghițit în sec, n'a zis nimic, dar și a jurat să se răzbune.

Un an după aceea, cade guvernul liberal de la putere. D. Adamescu își dă demisia din nu știu ce slujbă avea p'atunci, — și își spunea omul nevoile amicilor săi. Atunci intervine Kneazu, cu un aer plin de gravitate și de interes:

— Taci măi Adamescule, nu-ți mai face inimă rea, o să-ți fac eu o surpriză care o să-ți placă. Dar spune-mi: te pricepi tu la cai?

— Cum de nu, nene Costică, dacă am fost ofițer de cavalerie!

— Ei, bravo, se potrivește de minune.

— Ia spune-mi...

— Așteaptă puțin, o să afli curînd cînd afacerea o fi complect terminată.

De geaba mai insistă d. Adamescu. Kneazu, nu vru să-i spuie nimic; și tocmai misterul acesta, precum și amănuntul ce'l ceruse Kneazu dacă se pricepe la cai, făcu pe d. Adamescu să creadă că lucrul e foarte serios.

A doua zi, plin de nerăbdare și de speranțe, d. Adamescu abordă pe Kneazu:

— Ei, nene Costică, fată ori băiat.

— Perfect măi, ți-am găsit!

— Nu mă 'nnebuni.

— Dar îți repet condiția: trebuie să te pricepi la cai.

— Mă pricep măi bine ca un geambaș!

— Atunci, chiar de mîine poți să intri în slujbă... să țeșali în fie-care dimineață calul lui Mihaiu Viteazul de pe bulevard!

... Toată lumea a fost de acord că Kneazu a bătut pe d. Adamescu.

* * *

Altă dată, bietul Kneazu a fost torturat mai rău decît un mucenic din primele timpuri ale creștinătății.

Il invitase dimpreună cu alți musafiri d. Tăzlăoanu la moșia d-sale din județul Bacău.

În prima zi la dejun, apă.

— Vin n'aveți, măi?

— Nu, nene Costică, n'avem de loc, măi rabdă și d-ta.

Kneazu suferi în tăcere, în nădejdea că la masa de seară o să i se îmbunătățească soarta. Ți-ai găsit! Tot apă! Kneazu își găsise Bacăul la Bacău. Incepu să bombănească.

Amfitrionul fu însă fără milă; ba încă rîdea pe înfundate cu ceilalți oaspeți cari, ca să'l chinuiască pe Kneazu, beau la masă tot apă, însă după masă se furișau și se dedau la consumarea celor mai generoase lichide.

A doua și a treia zi, în sfîrșit, tot apă la masa d-lui Tăzlăoanu. Kneazu începuse a se ofili ca o floare neudată. Nu mai putea să rabde un supliciū așa de grozav.

Și știți ce a făcut?

După ce a tras gazdei și amicilor săi un zavrăc numărul unu, Kneazu, în culmea desperărei, a plecat pe jos de la moșie — distanță respectabilă — pînă la stația cea mai apropiată, și s'a întors în București.

...Sărmanul nenea Costică! O fi băuturică pe lumea cea-l'altă? Trebuie să fie, de vreme ce tot se vorbește de «viile Domnului». Dar dacă n'o fi destulă, Kneazu e'n stare să se'ntoarcă pe jos și din lumea cea-l'altă și să revie în mijlocul Bucureștenilor, cari multă vreme nu vor uita pe acest tip simpatic.

Kiriak Napadarjan.

SEMN PREVESTITOR

Ziarele serioase anunță că d. Sturdza, vrînd să descindă din vagon, la Constanța, a făcut un pas falș și a căzut jos pe peron.

Pas falș și cădere: asta-i semn că guvernul o să cadă în curînd din cauza falșurilor.

NEGOCIERI ALCOLICE

— ANECDOTĂ —

Se 'mbătase omul turtă. Unde? cum?... e treaba lui!
Daravera însă care, mi-am propus ca să v'o spuî.
E c'ăşa pe înserate, omul beat cum se cuvine,
O luă încet spre casă; şi-ar fi mers el foarte bine,
Dacă... dacă înfimplarea, ori bărbosul de Satan,
Nu'i scotea mă rog în cale, un pustiū de bolovan!
Căci stimabilul, cu toate c'a 'ncereat să'l ocolească,
S'a 'ntimplat că tocma 'ntr'insul, totuşi să se poticnească;
Şi atunci... atunci perzindu'şi, centrul lui de gravitate,
Bietul om căzu în stradă, cit era de lung, pe spate!

C'a c'uzut, nu e nimica; însă lucru-afurisit,
Să se scoale în picioare, nici că'i vorbă de vorbit! —
«Şi apoi, la urma urmei... — şi-a zis el — cam ce o să fie;
«De-oî dormi în astă noapte, fără să plătesc chirie?...»
S'a întins deci omul bine, şi-a pus capul pe pietroi
Ş'apoi trage-i aghioase!

* * *

De la deal cîntînd, alţi douî
Cari nu duc la ureche, vin încet pe trei cărări.
Cînd văzură matahala, se opriră din cîntări
Şi privind'o de o dată, zice unul dintre ei:
— «Mă da ştii tu asta ce'i?»
— «Hei, o fi vr'o mortăciune, poate vre-un cal umflat...»
— «Asta cal?... da prost eşti nene! Asta e chiar om curat,
«Asta'i om; nu vezi, ce dracu?... ş'apoi uită-te la el
«Că e beat topit săracu!... Ia stăi zău să'l scol niţel.

— «Hei, n'auzi? luata-ar dracu dá beţiv şi nătărău!
— «Ce mi te-ai lungit aicea? Tu nu vezi că'î şade rău?
«Om eşti tu? — bātu-te-ar sfinţii dá nemernic păcătos!
«Haide, adu mina 'neoace, să te scol d'aici dá jos...»
Se apleacă să'l ridice: dar... fatală întimplare:
Cade peste el grămadă!... Cela-l'alt, ce sta 'n picioare,
Stă puţin privind la dinsul şi p'un ton cam incurcat:
— «Păi ştii ce?... la revedere!...

— «Cum pleci mă? ai căpiat?...»

«Ce vrei să mă ia gardişti? Cum mă laşi aici în drum?
— «Hei, da ce-ai pofti acum?...»

«Să rămîi şi eū p'aicea?... Gîtu iar mi-s'a uscat,
«Mai mă duc să beau o leacă...»

— «Ha, ha, ha!... da'ai uitat

«Că e punga ta la mine!... — «Aoleooo... că bine zici
«Haide dá-mi-o mai de-grabă...»

— «Da, da vîi să mă ridicî?...»

Incurcat acuma omul, stî la gînduri puţinţel.

«De'l ridic, — îşi zice dinsul, — viū grămadă peste el!..»

«Şi apoi... afară d'asta, mai rămîi şi nebăut!

«Ca să nu'l ridic... atuncea, fără bani, ce'i de făcut?

«Dracu'mî dá pe datorie?...»

— «Ce stai mă? n'auzi ce zic?»

«Mă ridicî saū nu o dată?... — «Cum să nu? ba te ridic.

«Hm, da' însă uite ce e... nu'i așa? tot una face,

«Mai întîi, să fiū mai sigur, tu... aruncă-mî punga 'neoace.

Victor.

DEGET ŞI DEGET

Uitaţi-vă la statuia lui Ion Brătianu.
Ține degetul arătător în sus arătînd
spre orizonturi depărtate.

Cînd va deveni cazul să i se facă
şi lui Conu Mitiţă Sturdza o statuie,
sculptorul îi va face degetul aplecat
în jos, făcînd cunoscutul gest.

Deosebirea dintre cei doi şefi libe-
rali e evidentă.

Brătianu cu degetul falnic în sus,
semn al forţei; Sturdza cu degetul
încovoiat cătînd falnic spre pămînt,
semn că «nema-puterinţă».

Delamiđil.

VIZITE

De Sft. Constantin şi Elena
Vre-o patru vizite-am făcut...
Lăsaţi deci la o parte jena
Şi ascultaţi. — Am început:

M'am dus întîiū... (ghiciţi... de! unde?)
La «Tanti Helène» Nu mă'ntrabaşi
De ce-i zic «tanti» voiū răspunde:
Aşa e moda nu uitaşi.

M'am dus în piaţa Sft. Anton
Vre-o 3 ghiveciuri cumpăraî...
Sunt un nepot prea galanton.(?!)
— Cînd «capeţi» trebuî să şi dai. —

La o «Constanţa»-am fost apoi;
I-am dus «un petit bouquet de roses».
Cînd am rămas noi amîndoi
Ne-am spus... «ô! tant de petites choses»

Nu vă miraţi că vă repet
Aci cuvinte 'n franţuzeşte
Intr'un salon drăguţ, cochel,
Nu poţi vorbi pe... romîneşte.—

M'am dus apoi la un «Costică»
— Un vechiū amic, coleg de şcoală,
N'a fost acasă, n'aveşi frică
«Cooperativa» cînd e goală?!..

Indată ce-a primit «mandatu»
Plăti doar casa şi cartela
Şi restul... l'a păpat băiatu.
— Pardon, uitam, şi pe... Adela. —

Pe-a patra pôte vreşi s'o ştişi
Prea sunteşi curioşi, ce dracu...
De nu voiū spune-o, n'o ghieţi:
Vă fac şi de astă dată placu.

«Lenuţa» mea, tîi... e o fată
Boboc şi e... croitoreasă
De-aî şti voi cit e de «şireată»
Cum ştie ea să mă «descoasă».

I am cumpărat un mic inel
Colo, la «Diamant Belmond»
Ea... Ce mî-a dat? Nu spun de fel.

(Astîmpăr-te, că-îi daū un ghiont).

Gep.

ACCENTUL SINCERITĂŢEI

La tribunal:
Preşedintele. — Ce situaţie ai?
Inculpatul. — Tristă d-le preşedinte!
Preşedintele. — Te 'ntreb ce faci?
Inculpatul (cu lacrămile în ochi). — Fac
disperarea familiei mele

CUGETĂRI ADÎNCI

Femeile nu s'ar pudra dacă pudra ar fi...
neagră.

* * *

Bărbaţi, nu vreţi să purtaţi coarne? Nu
vă însuraţi.

* * *

Doamnelor şi domnişoarelor vreţi să fiţi
iubite de amicele voastre? Scoateţi-vă dinţii
de din faţă, ungeţi-vă pe faţă cu gold-cream
negru şi puneţi turnura între umeri! Reu-
şita-i sigură!...

* * *

Corsetul ar fi părăsit cînd bărbaţii ar face
o ligă în contra lui. Parol!

Mimi Pinson.

NEOBIŞNUINŢA

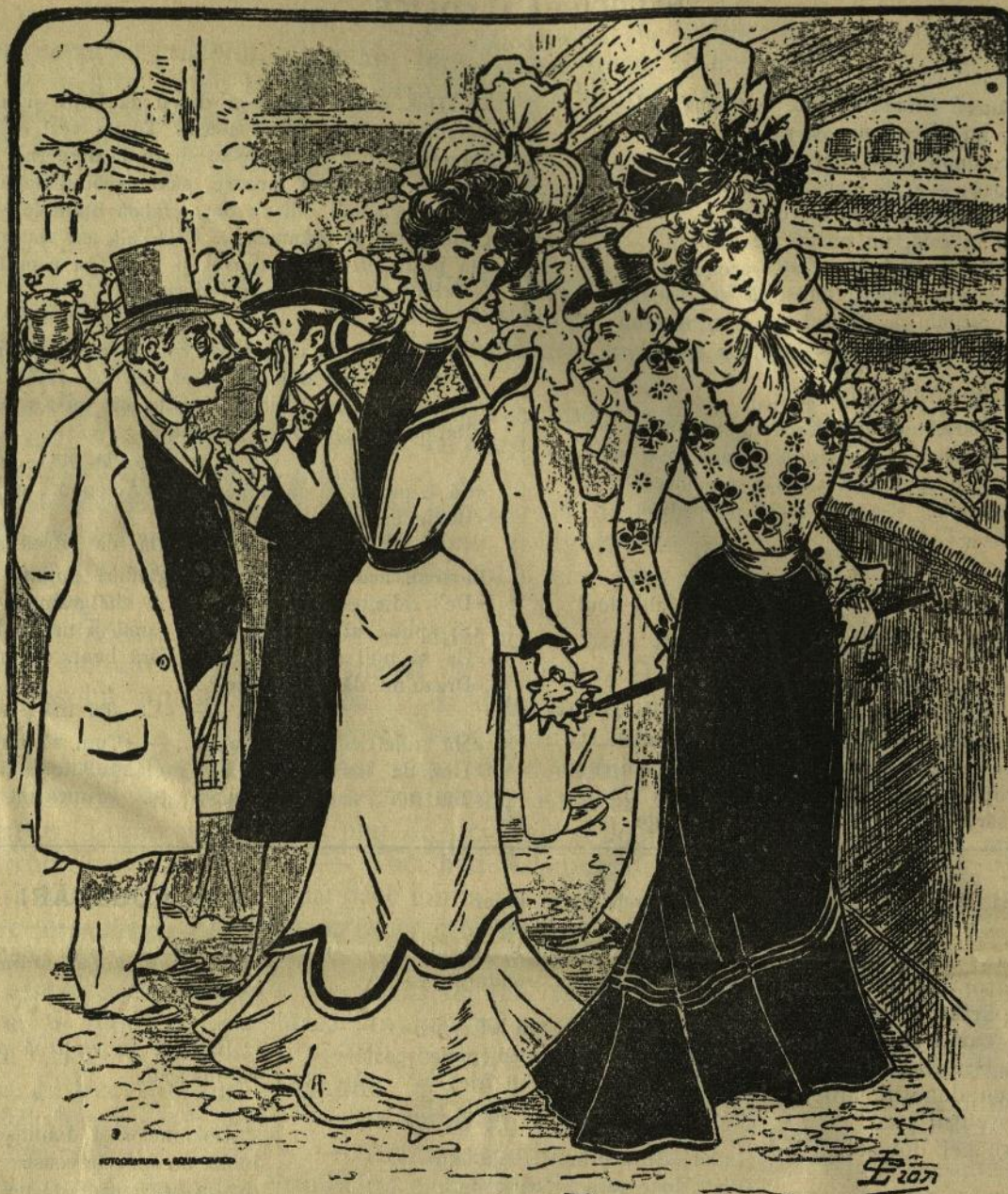
Cînd adesea *cara mia*
Imî îndrugă verzi ş'uscate
Zău m'apucă nostalgia
De averi şi de palate.

Cit îmi place-a m'amăgi
Că am bani!... (biet proletar)
Vecînic cuget, cum mî-ar fi
Dac'aş fi milionar?

— Nikel, argint, poli, hirtii...
Ajung, făcînd socoteala,
Pin'la 13.000
Şi—m'apucă ameţeala.

Const. I. Dinescu.

Intre două «demimondene» :

- Îți spun drept, dragă, mie nu'mi place în Moși.
- Și cu toate astea după urma moșilor trăești !

ÎȚIC LA RECRUTARE

Comisiunea recrutărei, din județul Dorohoi,
Dintr'un colonel, un medic și prefect alcătuită,
Incepuse recrutarea și o voce răgușită
Se-auzi : «Îțică Șloim, care este dintre voi» ?

Fără nici o întârziere, cât ai zice doar un : «am»,
Un ovrei înalt și palid, cu privirea'nfricoșată,
Tremurînd, într'o mișcare nevoiașă, legănată,
Apăru, precum se știe, în costumul lui Adam.

— Cum te cheamă ? Îțic Șloim ? — Da-da-da
— Hai vino-aici !

Doctoru'l examinează, îl sucește 'l învirtește
Și apoi cu-o voce gravă, celor l'alți așa rostește :
— Bun, admis ; să-l tundă 'ndată, ca să-i facă musca : plici.

— Su truiți, do-domni duftur ! Ci-civa vrii su zi-zic :
Su-su-sunutos, aș fi iu, dar o boali gru-gruzavă

Am. Pi-îni spun un lucrî, a-a-am zu-zu-zubavă,
Pu-pu-puntru di aceia, nu sunt bu-bun di nimic.

— Nu-i nimica, în armată n'ai nevoie să vorbești,
Spune doctorul și pe-altul vru acuma ca să cheme ;
Dar Îțic răspunse 'ndată, fără ca să piarză vreme :
— Do-do-domni duftur dragi, vi, vi rog su vi gindești.

Cînd oi fi sa-santineli, pin su strig : ci-cini ea ?
El și intrî în cuzarmî ș'apoi, pu-pu-pușcărie !
— Lasă Îțic, pentru tine, asta grijă să nu fie
De n'oi fi bun pentru asta, altă muncă o să-ți dea.

— Ș'apui p'urmî, domnu duftur, mai civa, pa-pa-pardun.
Cînd într'un ruzboi m'ui duci, ia gundiți-vă bi-bine,
Pin su cer e-e-ertari, s'aibi mili puntru mine
Du-du-dușmani, o vei Îțic ! m'au și umurît c'un tun.

Regele are un basset căruia îi leagă tinicheaua de coadă. Le roi s'amuse !

DE LA MOȘI

După tergiversări cari aminteați faimoasa epocă a „tratativelor“ drapeliste, vremea — nu cea pravoslavnicorazesistă — a căzut la pace cu bucu-reștenii și ast-fel cite-va zile târgul Moșilor a fost atât de frecventat în cât s'ar fi putut zice că toți cititorii *Zeflemei* își dăduseră întâlnire la această națională și populară petrecere.

* * *

Nu ne vom grăbi — contrariu atitudinii confratrilor noștri din presa așa zisă serioasă — să facem vr'o descriere a Moșilor. E destul, de alt-fel, să se știe că organizatorul lor a fost d. Ciocanelli zis și Epaminonda, pentru că să se înțeleagă simțul artistic ce a trebuit să predomine, precum și faptul că organizatorul își va mai turna la toamnă o pereche de case.

În privința asta scumpul domn Ciocanelli a crezut că e un prilej d'a pune în relief superioritatea sa morală.

În vremea aceasta când ghinionul urmărește pe toată lumea, unii își pun toate speranțele lor în în babe — ceea ce e considerat ca foarte prost lucru; — d. Ciocanelli «au contraire» operează cu moșii, fapt care pînă acum n'a căpătat o definiție jignitoare, întru cât cele din condica penală nu mai pot impresiona un bărbat hîrșit în «rostul» primăriei, ca mina dreaptă a d-lui Robescu. (Pe cea stîngă d. C. F. Robescu o utilizează în profitul și tragerile sale personale. N. R.)

Dar să venim la moși.

* * *

Cînd s'a vorbit de expoziția obișnuită ce se face în fie-care an la moși, s'a omis, printr'o respectabilă scăpare din vedere să se spue că se va face și un concurs de firme.

De asemenea nici chiar *Jurnalul* cel mai bine informat ziar, nu ne-a dat amănunte în această privință.

Vom împlini noi această scăpare din vedere, ca unii ce nu am cruțat nici un sacrificiu, stînd în mai multe

rînduri pînă din spre ziuă în moși, pentru a putea servi cit-măi complect pe cititorii noștri.

Rar s'au mai putut vedea niște firme atât de șic și atât de caraghios botezate ca cele din anul acesta, în Moși.

Iată de-o pildă *Arena varietății*, capabilă să lupte cu faimoasa *La briciul lui Mihailu Viteazu*; mai departe „*La frumoasa algeriană*“, căruia autorul uitase să-i facă și pistrii reglementari unor asemenea «algeriene»; *La copilul de 45 kgr.*; un adevărat model de asemenea artă. Inchipuiți-vă două lemne groase de mărimea celor ce se bagă în sobele obișnuite, drept picioare; o cutie drept-unghiulară ca trunchi și o bilă de popice drept cap: un adevărat copil fenomen.

— Ciocanelli s'a stricat cu Pallade, observă cine-va din grupul celor care rămăseseră cu gura căscată înaintea acestei «distracții.»

— De ce?

— Păi uită-te la firma asta?

— Ei și?

— Cum și? N'auzi ce spune lumea? Că ar fi dom' Pallade cînd era copil. 'I-a făcut Ciocanelli figura.

Să nu uităm de asemenea și vechea «*Distracție parisiiană*», care a atras și atențiunea deosebită a M. S. Regelui, care se interesează de aproape de tot ce e în legătură cu afacerea de la finanțe.

* * *

O altă atracție a moșilor sunt „baiadererele“ — turcoice, veritabile ca durerea unui ginere pentru scumpa sa soacră, — și care, mai la toate berăriile din moși, „distrează“ pe onor. consumatori.

E drept însă că din toate articolele consumabile, „baiadererele“ atrag mai puțin.

— Ascultă, ești par'că te-aș cunoaște pe d-ta, se adresează cine-va uneia din cele mai june „musulmane“.

Dar fata tace.

— Vezi dom'le nu știu romînește, spune cu convingere un cetățean.

— Ia, uităte'ncoa și nu umbla cu fasoane. N'ai vîndut tu mai acum cit-va timp cărți poștale?

— A! m'ați recunoscut deja? exclamă cu cel mai pur accent ovresc tînăra turcoaică.

* * *

La încercătorul de putere, unde se dă cu un ciocan de lemn, pentru a sparge, printr'o piuliță de fier ce se ridică în sus, o capsă, e adunată o sumă de lume.

Un tînăr — care se vede cit de colo că nu e din popor, mai ales că poartă și ochelari, — dar cu niște mușchi cari fac admirația tuturor calfelor de măcelărie din publicul privitor, sparge cu nemiluita la capse. La fie-care lovitură, pac! capsă.

Daca ar fi ca la tragerile la semn, peptul său ar trebui să strălucească de decorații.

— Dom'le iată un adevărat *capsoman*! exclamă unul din însoțitorii jurnelui, în risetele celor adunați.

* * *

Dinspre Iliad vine un îmbătător miros de mititei și fleici naționale.

Cu tot praful ce fie-care a înghițit într'o doză mai mult de cit convenabilă, miroseniile cu care sunt dechisite fripturile, reușese să atingă încă mirosul publicului.

Nu vom insista însă asupra acestei părți întru cât la Iliad a trebuit să ne mai ocupăm și de noi și deci nu mai aveam timpul să ne mai uităm și la alții.

Din moși se aude din cînd în cînd cite-un țigălar care se ridică peste haosul general: probabil iarăși vr'o bătae.

De alt-fel asemenea «incidente» s'au petrecut multe dar cu o repezeciune ce face onoare «iuteleii» noastre naționale.

Graur

P. S. Să nu uităm însă berăria suprimațiilor, singura unde puteam să merg la sigur că halbele sunt fără guler.

Vorba aia, daca ai putea să încropești de un guler, ce la halbă o să te apuci să-l pui?

G.

EXPLICAȚIE

D-rei Miny.

Te plîngi că îți-a taxat scrisoarea
Cu zece lei în plus și'mi scrii,
Ca să reclam pentru aceasta
Celor în drept. De vrei să știi

Tu ești nedreaptă, mititico,
Căci poșta bine-a calculat:
Pentru o supra greutate,
Ea după lege a taxat!

Ei, ce zici?, tot ești neconvinsă
De logica astei taxări?

— «Era un petic de hîrtie ...

— «Dar miile de... sărutări?...

Chic.

NU-S PRINCESĂ

Scrisoare lui...

Eu nu-s princesă, nu-s pur sang
Marchiză cu strămoși în zale,
N'am perle, diamante, rang,
De ce să-ți spun *fiflo* matale?!

Dar am o inimă în piept
Duiosă, mîndră, iubitoare,
Mă face pururi să spun drept,
Și-i de dureri nepăsătoare!...

Și pe răvașul parfumat
Ce-a mele gânduri o să poarte,
Pecete pun un sărutat
Că te-oi iubi pînă la moarte...

N'am zestre sutele de mii,
Și nici palate strălucite,
Dar am lungi plete castanii
Și buze rumene, iubite!...

Strămoșii mei au fost voinici
Munteni cu lucitoare plete,
Și-un pic de zîmbet cu lipici,
Au dat nepoatei lor cochete!

Da, nu-s princesă, nu-s pur sang
Și n'am avut strămoși în zale,
Dar dau *au diable* ori-ce rang
De m'ai iubi nișel... matale!...

Mimi Pinson.

Pe timpul verei „Zeflemeaua” face
abonamente și pe 3 luni.

Costul: 2 lei.

CHESTIA PETROLEULUI

(Scena se petrece la d. Niță Berechet, în circiuma sa de la Iliad, din moși. Circiuma lui Nea Niță este onorată cu prezența mai multora «d'ai noștri» în jurul cărora oalele cu vin sunt mai numeroase chiar de cit chefurile lui Nenea Iancu Brătescu. Nea Niță Berechet a ținut să intrunească mai mulți «prieteni» din cei care s'au «distins» mai mult în ultimile evenimente electorale, la cite o oală. Se vor bește politică).

Nae Fantomă. — Ia ascultă, nea Niță, o să iasă ceva cu chestia gazului? Cică să vorbea pînă Spirea c'o să devastă pe nemții ăia de americani.

Sapte Gîste. — Cum dom'le să ne ia gazu nostru și să-l ducă la ei? Gazometru lu tat'so. Adicătelea să ne ia petrolu nostru de la gură!

Cîrpă 'n nas. — Da ce crezi că-i lasă domnu Sturdza? Păi noi, băeții, ce păzim. Aoleu! Iar mă mănîncă la buricele degetelor! Cînd i-oî da una în

giubenu americanului nu mai zice el gaz românesc cite zile o avea!

Nea Niță. — Ssst! Voi nu știți cum să'nvîrtește politica. Asta e-o'nvîrteală mă! A adus'o bine ai noștri!

(Atențiune în auditoriu).

Pezevenghiu. — Putem să știm și alde noi cevașilea or e secret?

Varsă mațe. — O fi tot ce-va patriotic.

Nea Niță. — Ai brodit-o, mă! Stați să vă spuți. (Golește o oală, apoi cu ifos). Americanii a venitără să cumpere petrol, bun, dar vezi-că au mai venitără și niște englezii și nemții.

Aștia n'au mers așa d'a dreptu odoronc-tronc, d'a a luat-o cu binișoru, s'a dus pă la ăi mari, s'a dat în vorbă cu cutare, cu cutare, și-au dat și drumu la chimir.

Pezevenghiu. — Va să zică a eșit „șpagă.”

Nea Niță. — Și încă bună, mă. De, trebuie să se îngrijească omu, cine știe, cum vin vremurile.

Ș'a dat nemții parale din gros! Cum dracu să le strici hatîru? D. Sturdza a zis: Regele neamț, prințesa englezoaică, — dă americani nici sămîntă, și mai suntără și calici! Apăi să nu-î...

Corul. — Bavo! Aiurosum! Tot ai noștri sireacii!

Fantomă. (scărpinîndu-se după ureche). — Da, vorba mea, nouă ne ese ceva.

Nea Niță (cam încurecat). — Păi, de, o să iasă, că ciocoiî or să facă scandal.

Cîrpă 'n nas. — Și iar o să-î miruim! Ura! Trăiască ai noștri!

Corul. — Trăiască ai noștri!

Nea Niță. — Trăiască țara mea, că ai noștri luptă pentru țară!

Meșterul Perdaf.

DIN ARHIVELE ISTORIEI

O dată Francisc I, regele Franței încercîndu-se de la o excursiune făcută în apropiere de Paris, se adresă lui Triboulet, bufonul său, arătîndu-i la ciți-va pași o țărăncă cu picioarele goale.

— Fă o glumă cu femeea asta.

Triboulet își împinse calul aproape de țărăncă.

— Ascultă, de ce 'ți sunt piciorarele atît de norii?

— De, monseniore, pentru că am foc.

— Așa? O să-mi dai voe atunci să-mi aprinz luleaua?

— Sunt la poruncile monseniorului; însă monseniorul să bage de seamă..

— Le ce?

— Că mi se pare că focul s'a stins și o să trebuiască să sufle pentru ca să s'aprinză iar.

Și țărăncă se întoarse repede cu spațele, pe cînd Francisc I și curtea sa rîdea cu hohote de sdravăna păcăleală încasată de bufon.

„Zeflemeaua” caută, pe timpul verei, buni depositari în localitățile: Sinaia, Călimănești, Govora, Slănic - Moldova, Pucioasa, Monteoru-Sărata și Bușteni.

DOM' PALLADU LA BÎRLAD

Știrea că dom' Palladu sosește Duminică la Birlad a produs o adîncă satisfacție în piața locală.

La abatoriū a fost o revoluțiune.

S'au tăiat în plus vr'o cinci boi, 20 de miei, și vr'o sută de puți.

Restauratoriū au făcut pregătiri teribile și mai cu seamă au încheat un cartel.

În adevăr Birladul nu posedă nici un restaurant capabil ca să ofere măcar un dejun unui personaj cu atîta greutate, dar mai ales cu atîta apetit, ca valorosul nostru amic, dar mi-te un prînz ca acela ce se va oferi lui Dom' Palladu și amicilor săi.

Pentru aceste motive restauratoriū s'au înțeles ca fie-care în parte să gătească cite unul sau două din felurile de mîncare ce vor face parte din meniū, după vasele de care dispune bucătăria fie-căruia.

Amănunt important este că populația birlădeană a fost prevenită de Vineri, prin ordonanțe ale primăriei, ca să-și procure alimentele necesare, pentru două zile, ca la Paște, de oare-ce se prevedea că sosirea lui Dom'Palladu va însemna o devastare generală.

Pentru edificarea cititorilor vom spune că s'a adus un vagon de zarzavat de la Focșani, producția indigenă birlădeană fiind insuficientă.

În ce privește depositul de vin s'au luat de asemenea cele mai întinse măsuri.

S'au rezervat 20 de boloboace.

Ultima oră. Primăria din Birlad a comunicat ministerului de interne că renunță d'a mai pune taxele maximale, intru cit venirea lui dom' Palladu a salvat orașul de criză.

Ac.

MICA PUBLICITATE

Autor dramatic, scrie
Piese'n ori și ce moment,
Are vervă, fantezie,
Spirit... caută talent.

* * *

Oșter, frumos băiat,
Mustață seducătoare,
Vrînd să fie avansat,
Caută o protectoare.

* * *

Văduvioară. Rentieră.
N'are nici cinci-zeci de ani,
Cată tinăr. Manieră.
Șic. Solid. Fără de bani.

* * *

De'nchiriat
Imediat :
O conștiință.
Sprē știință :
Adresa X. deputat.

* * *

La Falk în spălătorie,
Nici la altă prăvălie,
Nu sunt gulere mai albe
Ca cele ce'ți dă la halbe
Bragadiru'n berărie.

* * *

'Și-a pierdut X... nici cățelul
Nici portofelul,
Nici vr'un ceas sau vr'un baston,
Ci vocea-i de bariton.

Delacooperativa.

DIN MISTERELE „COȘULUI”

Intr'o zi am avut curiozitatea s'ascult cam ce sfătuiesc colaboratorii «poștei redacției», cam ce pun la cale prozatorii, poetașii diferitelor școli, cari persecutați de-o soartă vitregă în loc s'atingă idealul — coloanele revistei — ajung în nesuferitul «coș» al redacției.

Eram în odaia unui prieten, director la o bună revistă literară; «coșul» era așezat într'un colț al odăiei, cam spre ușă.

— De ce tocmai lingă ușă, zic eu, ai așezat coșul redacției, or să răcească bieții colaboratori.

— Lasă bre, că mă ofices; în fie-care zi să le citești operile, coșcoageamite teancuri de versuri... și dacă îi arunc la locul de cinste, încep să mă injure; de aceea am pus «coșul» mai lingă ușă, să nu-i mai aud.

— Imi dai voce, zic eu, să trag nițel cu urechea s'auz cam ce discursuri țin colaboratorii noștri?

— Ești tare de fire?

— Da, da, n'ai niai o grijă.

Imi iați un scaun și mă duc chiar lingă

coșul redacției. Vai, ce zarvă, ce sgomot... nu cred în infern să fie tot așa.

Vorbea, țipa, unii mai indignați bătea cu pumnii în pereții coșului mai-mai să-l răstoarne

De-odată aud sunetul unui clopoțel și o voce răgușită: Aveți puținică răbdare domnilor.

De sigur era președintele coșului, care împrumutase faimoasele cuvinte ale lui Nenea Trahanache. După multă insistență limba clopoțelului putu să convingă pe colaboratorii coșului... și se făcu liniște.

— Ei auzi ceva, mă întrebă prietenul meu.

— Da... mi se pare că-l un fel de intrunire publică; în lipsă de sala Dacia, au închiriat „coșul redacției.”

Imi trag scaunul mai aproape și ascult.

... Suntem tineri și steaua nu apune nici-odată tinerimei, să nu desnădăduim că ne găsim aruncați din cerul nostru de visuri. În fundul unui coș de redacție, meritele noastre pot eși curînd la lumină și atunci fără milă vom infiera invidia și răutatea omenescă. Astea fură ultimele cuvinte ale oratorului, aplauze furtunoase și strigăte de «bravo» isbucniră din cele patru colțuri ale coșului. Auzii pe urmă sunetul clopoțelului și iarăși vocea răgușită a președintelui care dădu cuvîntul d-lui C. Săteanu.

Dintr'un colț al coșului un ilustru necunoscut pășește radios la tribună. E emoționat, bea un git de apă, își șterge nasul cu mîneca surtucului și începe:

Domnilor, eu sunt cel mai mare prozator român. În Iași mai cu seamă fac furorii Proza mea are o formă care a întrecut pe cea a lui Vlahuță și Delavrancea... în nulele și poemele mele în proză, găsiți o concepție filosofică mai înaltă de cît a lui Eminescu chiar, și cu toate astea iată ce trebuie să sufăr.. iată domnilor ce îndurăm noi toți scriitorii de valoare Să-mi dați voce să vă citească cite-va rînduri, pe care le-am fabricat mai adînioarea cînd stam în colțul coșului.

«Ce magică putere mi te aduce vecinic dinaintea ochilor în aceiași expresie de simțire și cugetare? Și ce se petrece în sufletul tău liniștit că trădezi... atîtea clipe de senzații și sentimente în dornica și așurita'ți privire?

Cred că-i de-ajuns atîta, pentru-ca să dovedesc lumii întregi talentul puternic cu care m'a înzestrat natura. Oratorul multămit de succesul său, se scoboară de la tribună iar d-l președinte dă cuvîntul d-nei Smara.

D-na Smara vorbi în numele suratelor sale din coș. Printre altele d-na Smara zice, că de curînd s'a descoperit în Iași un nou geniu literar, cam de aceiaș talie cu dumnea-i — Riria. Confrații și suratele din coș salută cu aplauze pe «neîntrecuta poetă».

Mai vorbi poetul Voevod. Nu-mi amintesc de cît versurile domniei-sale, iată-le:

«Să-i spu din parte-mi închinăciune,
Și că tot sufăr și o iubesc
Și că iubirea ei mă răpune
De-atîta dor ce suferesc».

După ce Voevodul poeziei și al limbei rominești termină, d. Președinte citi o telegramă a d-lui Aurel Blegescu, prin care se scuză că n'a putut lua parte la grandioasa și «catastrofala» intrunire fiind foarte ocupat.

Toate intrunirile se termină cu scandal, nu se putea ca și această intrunire a colaboratorilor din coșul redacției să se termine altminterea. După ce d. M. N. citi următoarea poezie:

«Pe rînd eu suferit-am
Ani două-zeci și un
Și din dureri și lacrimi
Am făcut un săpun,
Cu care dimineața
Imi spăl cu apă rece
Picioare, mîni și fața
Și ast-fel dorul meu trece»

Un tendențios se repezi din fundul coșului și începu să strige: asta e poezie burgheză, jos «săpunul burghez» și o bătaie în toată regula se încinse între tendențioși și poeții celor-l'alte școli. În zadar clopoțelul președintelui căta să-i aducă la oridine. Poeții își înfipsea mînele, unii în pletele celor-l'altii isbindu-se cît puteau în părășii «coșului» pînă l'au răsturnat jos. Și așa să sfîrși intrunirea, ne-avînd parte bieții colaboratori să citească moțiunea.

Sica.

FATALITATE

Aveam bani în ziua-aceea
(Eveniment foarte rar)
Și m'am dus la Eskenazy
De m'am cupărat *Calvar* *)

Dar — mister — dispăre cartea!
Nici n'apucați s'o deșchid!
Întrebam pe toți, cînd... Ana
Începu p'un ton timid:

— Coconașule mă iartă,
Gîndeam că plăcere-ți fac,
Eă... cu carne am gătit-o,
Mi s'a părut că-i spanac.

Spune zău, cum de se poate
Atîta fatalitate?

Const. I. Dinescu

*) Titlul unui volum de poezii, de Smara.

Zilele acestea va apare:

REVISTA TEATRELOR

Director: IOAN I. LIVESCU

Numărul acesta fiind dublu va cuprinde o bogată și variată materie cu dîterite ilustrațiuni.

Administrația ziarului «Zeflemeaua» roagă pe d-nii abonați, cari sunt în întîrziere cu plata abonamentului, să achite de urgență suma ce datorează.

Desfacerea Produselor

DE PE PROPRIETĂȚILE

PRINCEPULUI B. ȘTIRBEY

BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI, No. 124

Recomandă următoarele produse :

VINURÎ ALBE ȘI NEGRE
DIN VIILEB. ȘTIRBEY
DE LA DRĂGĂȘANI

FAINA DE LUX

IN SACULEȚE DE 3 ȘI 5 Kgr.

FABRICAȚIUNE SPECIALĂ A MOREI DIN BUFTEA
din grânele de MoldovaDELICIOASA ȘI AROMATICA
MERE DIN STUPARIA BUFTEAEXCELENTA BRÎNZA
„GUSTUL GERVAIS”

Din fabrica de brinzetur din Buftea

PREȚUL CURENT SE TRIMITE LA CERERE

MEDALIA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice
ROMÂNE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS

1900

OVULE ȘI SUPOSITOARE

DE

GLICERINA SOLIDIFICATĂ

(singurele aprobate de cons. sanitar superior)

FARMACIA

A. ALTĂN

FURNISORUL
Curței PrinciareSTRADA BATIȘTE
BUCUREȘCI

INSTALAȚIUNE SPECIALA

PENTRU

OXIGEN

LABORATOR SPECIAL

PENTRU

— ANALISE DE URINA —

A apărut :

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefață de Anton Bacalbașa. **Prețul 1.50 b.**

In București se găsește de vânzare la «L'Indépendance Roumaine», la librăriile Sococ, Alcalay și la autor.

CONTRA

Constipației,

Hemoroizilor,

Indigestiei,

Greței,

Durerilor de cap,

Amețelilor

CEREȚI

ELIXIR

DE

CASCARA SCEOPUL

Aprobat de consiliul sanitar superior

FLACONUL LEI 2.50

DE VÎNZARE LA TÔTE FARMACIILE
ȘI DROGUERIILE

NICOLAE A. POPOVICI

DOCTOR IN DREPT, FOST MAGISTRAT
AVOCAT

MUTAT Str. Pasului No. 6

La administrația ziarului

„ZEFLEMEAUA”

se găsește de vânzare cu prețul de

4 LEI

colecția completă a primului an din «Zeflemeaua».

BUCUREȘCI, PIAȚA TEATRULUI

D'asupra Berăriei Cooperative

DUPA TEATRU, DUPA OPERA, DUPA CONCERTE, TOATA LUMEA ȘI DA

„RENDEZ-VOUS”

LA

BERARIA

COOPERATIVA

PIATA TEATRULUI

Și cu drept cuvînt, căci : excelentele mâncări reci, Berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, Vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului acestei berării, impacă gusturile clientelei celei mai exigente.